

عنوان مقاله:

ابزار بصری مینیمال، نقد ماکسیمال: پژوهشی بر رویکرد انتقادی هنر دانیل بورن

محل انتشار:

فصلنامه جلوه هنر، دوره 12، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

جمال عرب زاده - استادیار گروه نقاشی، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر، تهران، ایران، نویسنده مسئول.

منصور حسامی - دانشیار گروه نقاشی، دانشکده هنر، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

الهه پنجه باشی - استادیار گروه نقاشی، دانشکده هنر، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دانیل بورن، یکی از هنرمندان تجسمی مطرح فرانسوی در عرصه بین‌المللی هنر است. او فعالیت خود را از اواخر دهه شصت میلادی آغاز و در طول بیش از چهل سال فعالیت هنری تنها به عنصر تجسمی ساده‌ای اکتفا کرد، که عبارت از نوارهای عمودی متناوب سفید و رنگی است. برخلاف این رویکرد مینیمالیستی، هنر بورن با ابعاد بسیار متنوعی از دنیای هنر برخورد داشته و در مقابل تعدادی از مهم‌ترین نهاد-های هنری، هم چون موزه‌ها و ساز و کارهای مالی هنر، موضع‌گیری انتقادی داشته است. وجه اصلی هنر او، مداخله در مکان با آفرینش اثری هنری است که مخاطب را به نسبت فضای نمایش در موقعیتی پرسش‌گرانه قرار می‌دهد. اثر بورن غالباً با تحمیل خود و عدول از قواعد مکان، نیروهایی بیرونی (اقتصادی، هنری، سیاسی، اجتماعی...) را به نمایش می‌گذارد که دنیای ما را شکل می‌دهند. پرسش اصلی مقاله پیش رو، وجه انتقادی هنر بورن را هدف گرفته است و در این راستا، پرسش‌هایی در مورد ارتباط اثر با مکان و نحوه به نمایش درآمدن آن، جایگاه مخاطب در رابطه با اثر هنری و هم‌چنین، نحوه حضور او در مکان در رابطه با معماری، طرح می‌نماید. این پژوهش با طرح مفاهیم اصلی هنر بورن، با رویکردی تحلیلی به ابعاد انتقادی مهم آن پرداخته و سعی در نشان دادن جنبه‌های متنوع کارکرد عناصر هنر او و تاثیراتش دارد. نتیجه پژوهش، بر گفتمان‌های انتقادی حاصل از کنش‌های هنرمند بحث می‌کند؛ که با تغییر کارکرد یا تحمیل فرایندهایی به اثر، به وضوح در جهت به چالش کشیدن عملکرد نهادهای (فرهنگی، عمومی، اقتصادی...) نمایش آثار هنری، حرکت می‌کند.

کلمات کلیدی:

واژه‌های کلیدی: دانیل بورن، ابزار بصری، نهادهای هنری، هنر انتقادی، هنر معاصر، درمکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1369822>

